

[Carsten Raft.]

ikke sagt til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen. Det ærede Medlem fremdrog det imidlertid selv med et saadant Temperament, at man skulde tro, han interesserede sig for det, og jeg vil gerne have Lov til at komme med en enkelt Replik. Det ærede Medlem paastod, at jeg ved en bestemt Lejlighed havde fornærmet ham, men ikke givet ham en Undskyldning. Jeg sagde det modsatte. Nej, det ærede Medlem fastholdt sin Paastand i saa skarpe Udtryk, at han sagde om min Fremstilling: Det er helt falsk, det er slet ikke sandt. Jeg har nu undersøgt Sagen, jeg har spurgt mange, der var til Stede ved det paagældende Møde, og alle har bekræftet min Opfattelse. Dog, det er muligt, at det ærede Medlem ikke tager efter det. Men jeg er gaet til den reneste Kilde, man kan gaa til, naar man vil kvæge en Socialdemokrat, der søger Sandheden, nemlig til „Social-Demokraten“s eget Referat af Sagen, og det fremgaar heraf klart, at min Fremstilling er rigtig. Jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at citere en Linie:

„Raft blev ogsaa klar over, at han havde forløbet sig, og gav Vilhelm Rasmussen en Undskyldning.“
Paastanden om, at det var falsk og usandt, er altsaa urigtig.

Nu er jeg glad for, at dette er overgaaet et af Tingets allermest besindige Medlemmer, der tog sig for, da vi unge kom herind, at lære os god Tone og korrekt Opførsel. Det ærede Medlem, der har den Indstilling, ved saa, hvad han nu efter at have udslynget de meget skarpe Beskyldninger imod mig, naar de viser sig at være urigtige, har at høre over for mig.

Angaaende K. U.-Spørgsmaalet har jeg intet at tilføje. Efter at have faaet Lov til at komme med min dokumenterede Fremstilling og efter at have hørt den højtærede Justitsministers Udtalelser har jeg ingen Grund til at forlænge denne Debat.

Derimod vil jeg gerne have Lov til at komme med en enkelt Bemærkning til den højtærede Undervisningsminister angaaende den Lærerudnævnelse i Bagsværd, som jeg omtalte. Jeg maa sige, at Undervisningsministerens Udtalelser herom og Svar paa min Forespørgsel maa betegnes som meget utilfredsstillende, naar man ønsker at faa Opklaring paa Tilfældet. Jeg kan godt forstaa, at det er en ubehagelig Affære for Ministeren at tage sig af; den er foregaaet under en tidligere Ministers Administration, og det er kedeligt at skulle tage disse Affærer op. Men

jeg synes godt, den højtærede Minister kunde have sat sig ind i den Sag; det Svar, jeg har faaet, hviler nemlig paa et fuldkommen forkert Grundlag. Den højtærede Minister taler om, hvad der sker, naar Skoleordningen ændres i en Kommune fra Landsbyordning til Købstadordning, og Ministeren tilføjer i saa Henseende, at der er der helt andre Krav til Skolelederens administrative og pædagogiske Evner, end der er til Førstelærerens. Ja, men Forholdet er det, at der har været købstadordnet Skolevæsen i Bagsværd Skole lige fra 1919, da den nuværende Førstelærer blev ansat, og der skete ikke den fjerneste Forandring i Førstelærerens Funktioner, da han skulde udnævnes til Overlærer. Han har siden 1919 ledet den Skole som købstadordnet Skole med hele den Funktion under sig, som en Overlærer har, saa alle disse Krav, der kunde tænkes at blive stillet ekstra til en Mand, der skal have en videre Funktion, kan ikke stilles til denne Mand, der blot glider over og faar en ny Titel, faar lidt højere Løn, men i øvrigt paa ganske samme Maade leder sin Skole, som han, til Skolemyndighedernes Tilfredshed, har ledet den i 16 Aar. Forholdet er det, at ifølge Lov af 20. Maj 1933 er der givet det Paalæg til saadanne Kommuner eller Landdistrikter, som har købstadordnet Skolevæsen, men som stadig kører med en Førstelærer, at dette skal forandres, og Ministeriet har i Maj 1935, da Skoleplanen for Bagsværd Skole blev indsendt, krævet, at nu skulde denne Forandring ske. Meningen er altsaa at yde disse Mennesker, der sidder og administrerer en meget stor Skole, men stadig kun har Førstelærertitel og Førstelærerlønning, den Retfærdighed, at de faar baade Titel og Lønning i Overensstemmelse med de Funktioner, de udøver — og saa er det lige haardt nok, at en Mand, der har udøvet disse Funktioner i 16 Aar til almindelig Tilfredshed, straffes med denne Begunstigelsesbestemmelse — som det skulde være — ved at blive sat fra den paagældende Bestilling! Han maatte saa have foretrukket, at man ikke vilde have været venlig imod ham, men vilde have ladet ham fortsætte som Førstelærer og Skolelærer. Ved Undersøgelse af Sagen kan jeg ikke se rettere, end at Ministerens Besvarelse af min Forespørgsel er givet paa et fuldkommen forkert Grundlag, og det er ikke uberettiget, naar jeg beder Ministeren besvare min Forespørgsel ud fra de Oplysninger, jeg nu har givet om de faktiske Forhold.